Ч. 285. Неділя 13 січня 1907 (31 грудня 1906) Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за влоzенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошене до передплати.

За кілька днів кінчить наше видавництво шіснайцятий і розпічне сімнайцятий рік. Наші Вп. Читателі — а есть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись“ від самого початку еї видаваня — оцінять найліпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателів, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись“ через ц. к. Староства, просимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Староств і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всіх наших Вп. Читателів, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що нїяка з руских часописий не дає тілько і так ріжнородного материялу для науки і забави як „Народна Часопись“.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнїйший і найвсесторонніший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всїлякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, гіґієни і вихованя.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають на провінциї ц. к. Староства а у Львові аґентия дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адміністрациї, але тоді з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Старостві, нехай там складає передплату.

Передплата в Агентиї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	. 4	К 80	сот.
на пів року	. 2	„ 40	„
на чверть року	1	„ 20	„
місячно . . .	—	„ 40	„

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адміністрациї „Народ. Часописи“ ул. Чарнецкого ч. 12:

на цілий рік	. 10	К 80	сот.
на пів року	. 5	„ 40	„
на чверть року	2	„ 70	„
місячно . . .	—	„ 90	„

Поодиноке число 6 сотиків.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З палати послів. — Положеня в Сербії. — По смерти шаха.

Вчера в полудне зібрала ся конференция предсідателів клюбів для уложеня проґрами праць палати послів. По довшій дискусиї на внесенє п. Президента міністрів бар. Бека вибрано тїснїйший комітет, в котрого склад входять: ґр. Феттер, п. Абрагамович, др. Крамарж, др. Ґрос, др. Кіярі і др. Фукс. Той субкомітет одержав порученє уложити подібний плян праць. З ходу нарад треба піднести, що пос. Абрагамович в острий спосіб виступив против наміру тих послів, котрі хотять недопустити до ухваленя предложеня о конґруї. Бесідник підніс, що то предложенє найде більшість в палаті, тим більше, що всі більші сторонництва суть за ним. Загально також піднесено, що з огляду на короткий час нарад палати послів

---

19)

З подорожий по Австралїї.

Після П. Беллярдї'го, П. Фішера, дра Фікка і др.

зладив К. Вербенко.

(Конець).

Німецкий учений, професор Ріхард Семон з Єни, котрий під конець минувшого столїтя обїзджав Австралію, назвав ЇЇ зовсім справедливо „краєм живих закаменїлостий“, бо тут знаходять ся ще в наших часах зьвірята, котрі в инших частях землї вже давно вигинули, а з котрих остали ся ще лиш закаменїлі слїди. До таких зьвірят належать: торбуни, зьвірята, котрі приводять на сьвіт молоденькі майже зовсїм ще не розвинені, иноді так маленькі як зерно гороху і ховають їх зараз до торби під черевом, в котрій они присисають ся до груди матери і так приссані жиють доти, доки аж не підростуть до величини н. пр. миши або щура; зьвірята як клювинець, котрі треба уважати за перехід від птиць до ссучих зьвірят, і наконець риби, що віддихають легкими, як т. зв. баррамунди, котрий знаходить ся в Квінслендї. Про сї зьвірята хочемо тут ще на закінченє нашої розвідки кілька слів сказати.

До найзамітнїйших ссучих зьвірят в Австралії належить безперечно канґур або кенґуру, зьвіря, що зачисляє ся до родини скакунів торбунів. Канґурів єсть 38 родів, але найважнїйший з них, бо найбільший, то канґур-велит, котрий коли сидить на задних ногах, підпершись хвостом, може вигідно дивити ся понад голову мужчини середного росту. Він буває на 3 метри довгий, з чого 90 цнмт. припадає на хвіст, а вага старих самців доходить до 150 клґр., отже один канґур може важити тілько, що два мужчини середної величини. Канґур єсть покритий досить буйним, густим, гладким і мягким майже як вовна волосєм темно рижої масти у самця, а сиnяво сїрої у самицї; ноги і хвіст суть майже зовсїм білі. Задні ноги у канґурів суть незвичайно довгі і дуже сильні, а передні суть дуже короткі, делїкатні і виглядають майже як руки з довгими кігтями, котрими зьвіря може таки добре свого противника покалїчити.

Канґури пасуть ся на степах звичайно стадами по 50—100 штук і в спокою сувають ся в той спосіб, що коротенькими передними ногами опирають ся об землю а довжезні задні посувають наперед так, що передна пара приходить межи довгі задні. Коли же хотять борше порушати ся, то відбивають ся хвостом і сильними задними ногами і так скачуть звичайно на 3 метри далеко; коли же їм грозить якась небезпечність, то можуть скакати за одним разом на 6—10 метрів далеко, а на 2—3 високо. Коли сидять на задних ногах, то підпирають ся при тім сильним, грубим хвостом і виглядають так, як би сиділи на якімсь триніжку. Польованє на канґурів буває дуже трудне, бо треба дуже доброго пса, котрий би міг канґура здогонити і забічи єму дорогу, позаяк канґур перескакує легко всї досить високі перешкоди, котрі пес мусить обходити.

Канґури як і взагалї всї торбуни розмножують ся в дуже ориґінальний спосіб. Самиця навіть найбільших канґурів ходить кітна лиш 39 днів, а відтак приходить на сьвіт одно молоденьке, так слабо розвинене, що оно поправді єсть лиш як би зародок; оно буває ледви на три центиметри довге, дуже делїкатне, шкірочка на нїм лиш така як би тоненька плївочка, а там, де головка і ніжки, видко лиш як би якісь тикоті. Скоро лиш народить ся, самичка бере єго делїкатно в губи і вкладає єго осторожно в торбинку, яку має під черевом. Перед тим ще присївши на задні лаби згинає ся она вдвоє і передними лабами отвирає торбину, пхає в ню навіть свою мордочку і нїби лагодить місце для молоденького; иноді виганяє звідтам друге старше молоденьке, котре вже доносила. Коли вже вложить новонароджене молоденьке до торбини, примішує єго там писочком, але як она то робить, годі знати; знає ся лиш то, що молоденьке присисає ся до одної дійочки, котра нїби напухає і виповняє цїлий ротик молоденького, а оно опісля не ссе, лиш молоко матери само вливає ся в него. Так носить самиця своє молоденьке майже цїлих вісім місяців а відтак оно приходить нїби другий раз на сьвіт: виставляє головку і лабки з торбини на череві матери, розглядає ся, ховає ся назад, то знов виглядає, вискакує і бігає по землї коло матери і зачинає вже само пасти ся, скоро же грозить якась небезпечність, втїкає назад до тої торбини. Забавно виглядає, коли таке велике вже молоде влїзе назад до тої торбини і виставить звідтам головку та довгі задні лаби і хвіст. Ще сьмішнїйше виглядає, коли

предложене о інжинірскім титулі мусить бути полишене до полагодженя будучій палаті. Остаточно уложив субкомітет таку проґраму: Нині і в понеділок прийдуть під наради: предложене о продажи державних власностий, конверсия гіпотечних жадань з пупілярним забезпеченем та заставних листів буковиньского банку краевого. Відтак прийдуть предложеня промислові, а іменно закон о похатній торговли, о недозволеній конкуренциї і новеля промислова. Аж по полагодженю тих предложень прийдуть під наради предложеня в справі урядників, відтак закони войскові, а вкінци прочі закони, вичислені свого часу п. Президентом міністрів, яко найважнійші. На послідним місци стоїть кредит в справі елементарних нещасть. В кругах провідників клюбів есть намір вичерпати цілу ту проґраму праць. Піднесене з многих сторін бажане, аби дозволити на уличну продаж часописий, мае бути полишене будучій палаті. — Палата панів, котра відбула вчера засідане, збере ся на слідуюче засідане дня 22 с. м. і буде радити кілька днів з черги. — Що до реченця виборів до ради державної на підставі нової ординациї виборчої доносить Polit. Corresp., що відбудуть ся они з початком мая. — Галицкий сойм, після донесеня тої часописи, збере ся в половині лютого на ціломісячну сесию.

На вчерашнім засіданю палати послів велася дальша нарада над законом о чистоті виборів. По довшій дискусиї ухвалено першу половину закона і приступлено до дискусиї над другою частию, обіймаючою карні постанови за розбиване зборів. Дискусиї не скінчено і відложено еї до слідуючого засіданя, яке відбувае ся нині.

Поголоски про антидинастичний заговор в Сербії, якого провід мав навіть лежати в руках сербского президента міністрів Пасича, про кандидатуру заграничних, головно анґлійских князів до сербскої корони, про намірену абдикацию короля Петра в заміну за річну ренту — появляють ся безнастанно в деякій части праси. Однако тою нахальностию ті поголоски побивають самі себе, бо ніхто не оголошуе наперед, що задумуе, заговір чи ворохобню. Внутрішні спори в Сербії, які виявили ся з причини досить трудного положеня в наслідок митової війни з Австриею і неудачних переговорів що до набутя нових армат, роздмухано до небувалих розмірів, завдяки інтриґам інтересованих великих промисловців і акцийників а також з політичних причин злучених зі справою виглядів на пануюче становище на балканьскім півострові. Впрочім всім тим поголоскам заперечив рішучо президент міністрів Пасич, назвавши їх видумкою і вказуючи на то, що в краю настало тепер загальне успокоене.

Перебуваючий в Берлині перский посол з Брукселї в розмові з редактором Berl. Tagbl. заперечив вістям, немов би смерть шаха мала дати причину до заворушень. Новий шах мае стояти рішучо за дальшим веденем політики реформ вітця. — З Тегерану доносять, що тіло шаха зложено тимчасом на марах з мармору, обвинене в біле полотно і прикрите цьвітами. Перед тілом без перерви відправляють ся молитви. Вчера князі і висші урядники відчитували коран перед тілом. Відтак прийдуть войскові урядники. Також члени парляменту вкажуть свою жалобу тим, що замість виголошувати бесіди в парляменті будуть відчитувати коран перед тілом. — Standard доносить, що між Анґлією і Росиею заключено договор в справі спільного і згідного діланя в Персиї.

Новинки.

Львів, дня 12-го січня 1907

— З надходячим Новим роком желаемо нашим Вп. Читателям всего добра, щоби в гаразді, здоровлю і щастю перебули новий рік і діждали ще многих рівно-ж щасливих.

— Відзначеня. С. Вел. Цісар надав перемиским епископам Преосьв. еп. Чеховичеви і р.-кат. Преосьв. Пельчарови достоїньство тайних радників.

— Іменованя і перенесеня. П Міністер зелїзниць державних іменував інспектора Романа Марцинкевича другим заступником начальника, а інспектора Ів. Пельца референтом будівель вадколїевих при управі будови зелїзниць у Львові. — Дирекция почт і телеграфів перенесла офіцияла почтового Вольфа Ельфенбайна з Гусятина до Ряшева, а асистента почтового Льва Феликса Бера з Ряшева до Ярослава.

— Ніклеві монети. Для Австро-Угорщини вибито 60 міліонів ніклевих монет, однак для дрібного промислу се число не вистарчае. Тому виберуть ся і пустить ся в обіг знову 20 міліонів ніклевих монет, а то в Австриї 14 міліонів, на Угорщині 6 міліонів. Дотичне предложене внесло вже правительство на вчерашнім засіданю палати послів.

— Заостреня при бранці. З Відня доносять: Міністерство кравової оборони мае заострити асентирункові приписи, очивидно для евентуального підвисшеня контингенту рекрута. Так само мае бути зменшена віддаль при оцінюваню здатности рекрутів що до слуху. Доси та віддаль виносила шість кроків, тепер обмежено еї на чотири кроки. Зате буде звертатись пильнійшу увагу на серцеві недомаганя, які згідно з новими приписами будуть більше, як доси, увзглядњювані.

— Реклямові карти. З Відня доносять, що промислова рада з нагоди нарад над реформою почтової тарифи виявила бажане, щоби допущено г. зв. реклямові кореспонденцийні картки, як се діе ся в инших державах. Теперішна головна управа почти прихилила ся до того бажаня і незабаром вийдуть в житє кореспонденцийні картки, на котрих фірми будуть могли поміщувати свої оповістки тв реклями.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних подае до відомости, що з причини заметелий сніґових здержано загальний рух поїздів на зелїзницях Борки великі-Грималів, Коломия-Стефанівка, Чортків-Гусятин, Вигнанка Скала, Тересин Іване пусте, Острів Березовиця-Копичинці і Біла чортківска Заліщики аж до відкликаня.

— З приватної рускої женьскої ґімназиї у Львові. Послідна звістка про той новий і важний заклад на поли нашого шкільництва була оголошена ще з початком вересня 1906 р., коли заклад війшов в житє. Від того часу зуміла школа на стілько укріпити ся, що еї основателї глядить тепер спокійно в будучність, маючи запоруку щораз красшого еї розвою. В школї отворено від разу дві кляси: приготовлюючу і першу клясу ґімназияльну. Школу заосмотрено у всі наукові засоби, а ботанїчні і зоольоґічні окази вібрано так і в такім числі, що рідко де можна побачити такий гарний шкільний кабінет. До учительского збору покликані найлїпші учительскі сили з львівскої академичної ґімназиї, а крім них учать і дві женщини, відповідно уквалїфіковані, управу-ж закладу веде професор-сьвященик. — Від 31 грудня до 3 січня люстрував заклад шкільний кравний інспектор п. І. Левицкий і по люстрациї висказав своє найповнійше признане закладови під кождим взглядом. Супротив того справа уевискання права публичности для школи не підлягае сумнївови. Єсть отже повна надія, що сего шкільного півроку будуть ученицям роздані сьвідоцтва в формі і зі значінем державних шкіл. Тому хто з родичів зачав учити свої доньки приватно І. ґімназияльну клясу, може зголосити ся з кінцем сего шкільного півроку до іспиту вже в тій ґімназиї, бо значіне его буде рівне іспитовн державних ґімназий. Іспитова такса разом з вписовою виносить 31 К 20 с. Шкільної оплати 40 К туг не платить ся. Хто задумуе по вакациях записати ся до І. кляси ґімназиї, тому порадно було би записати ся вже з другим шкільним пів-

---

молоденьке зачне в торбині крутити ся і докучати матери а она тоді бе его передними лабами по головці, карае мов матір нечемну дитину. — На канґури полюють задля їх мяса і шкіри.

Друге, ще дивнійше австральске зьвіря то **клювинець**, названий так від того, що мае клюв або дзюб подібний зовсім до дзюба у качки. Анґлійскі поселенці в Австралиї називають се зьвіря також водною кертицею, бо оно жие над водами, в котрих подібно як качка шукае собі своїм клювом в намулї всілякої поживи. Клювинець жие головно в полудневих сторонах Австралиї, в Новополудневій Валії, в Квінслендї і Вікториї та на Тасманії, але в західній Австралиї его нема. Аж до 1884 р. було звістно про клювинця лиш тілько, що він жие у воді і що австральскі туземці дуже пильно на него полюють задля его смачного мяса і задля того, що він зносить яйця. Се послідне ніхто не хотів вірити і говорено загально, що то байка, аж в згаданім році подав Кольдвель (Caldwell) першу певну звістку о знайденю яєць клювинця.

Клювинець бувае до 60 центиметрів довгий, з чого припадае около 14 цент. на хвіст. Самець бувае значно більший як самичка. Єго трохи сплощене тіло нагадуе бобра або видру а ноги суть короткі і мають по пять пальців, між котрими як у качок або у гусий знаходить ся тонка болонка, сягаюча далеко аж поза пальці; коли клювинець гребе, то тота болонка засувае ся повисше кіґтів. Кожа клювинця есть вкрита грубим, довгим, темнобрунатним волосем, під котрим есть знов дуже мягоньке волосе сїрої краски. Підгорле і груди суть вкриті дуже делїкатним як шовк волосем, ноги, зад і позадна часть черева суть каштановаті. Молоді відріжняють ся від старих тим, що спідна часть їх хвоста і місце над ногами суть сріблисто білі. Голова клювинця есть досить плоска, маленька і кінчить ся дзюбом зовсім таким як у качки. Обі витягнені щоки вкривае роговата шкіра і в обох у дорослих зьвірят есть лиш 4 рогові зуби. Замість тих зубів есть у зьвірят, котрі доросли до третини або половини своєї величини, 8 правдивих зубів, котрі виглядають як мисочки і краем довкола мають більші і менші горбики. Зуби тоті відкриті недавно у клювинця нагадують дуже тоті зьвірята, котрі жили на земли ще в т. зв. юрасовій добі, тоді, коли о людех не могло ще бути й бесіди.

Клювинець жие над спокійними водами і робить собі близько берега нору так, що один вхід до неї есть на яких 30 центиметрів над водою а другий під водою. Тут робить він собі кругле гнїздочко, в котрім самичка з початком лїта складае кілька мягоньких шкірястих лечок і вигріває їх. Молоденькі суть дуже маленькі, голі і слїпі а коли їх рушити, то сичать подібно як качки. Здае ся, що старі кормлять молоденькі червачками. Кожу клювинця і мясо чути дуже рибою, мимо того уважають его австральскі туземці за великий присмак.

Як клювинець творить перехід від птиць до ссучих зьвірят, так знову **баррамунда** творить перехід від риб до повзачів. Баррамунда виглядае зовсім як риба, есть покритий лускою і мае чотири плавки, котрі однак нагадують вже трохи ноги; з боків вирастають круглаві тикоті, котрі кінчать ся подібно як і хвіст рибячими плавками. Але найважнійша річ в тім, що баррамунда мае крім зяв ще її легки, уміщені там, де у звичайної риби есть міхур. Тота риба повзае, може длятого віддихати або лиш самими легкими або і зявами і легкими разом. Баррамунда бувае на 2 метри довгий і важить до 10 кільоґрамів. Австральскі жителї, туземці і поселенці люблять его мясо, котре і краскою і смаком нагадуе, кажуть, лосося.

рокови сего року до приготовляючої кляси, бо она дає безпосереднє підготовлене до ґімназиї, не так, як народні школи і як виказує досьвід в ґімназиях, що мають приготовляючі кляси, ученики тої кляси стають пильнійшими учениками в ґімназиях.

— **Дрібні вісти.** В Зборові відбудуть ся загальні збори тов. „Взаїмна поміч“ дня 20 січня с. р. о 10-ій год. рано. — З днем 16 с. м. буде заведена в Копках, низького повіта складниця почтова в звичайнім кругом діланя. — Купець Лев Тун згубив на двірци зелізничім банкнот на 100 корон. — Арештовано нотованого злодія Кеслінґа в хвили, коли розбив в реальности при ул. Під Дубом ч. 7 шафу п. Маковского. — Невислїджений доси злодій добув ся до замкненого помешканя п. Мавр. Кохановича при ул. Совїчній ч. 14 і вкрав дамске футро, два срібні ліхтарі і біле все разом вартости 500 кор.

— **Заметелї снїгові** спинили знов рух на зелїзницях. Зі Стрия доносять, що вчерашний ранний поїзд, що їхав з Лавочного через Стрий до Львова, застряг межи Сколїм а Синевідском в снїгу. Дві машини прислані зі Стрия на поміч, ледви притягнули поїзд до Синевідска, звідки він поїхав в дальшу дорогу до Стрия з двогодинним опізненем. З подорожних анї з обслуги поїзду не стало ся нікому нічо злого. Тамтої ночи застряг знов поїзд, що їхав зі Львова до Стрия, за стацєю Угерско перед Стрием. Зі Стрия вислано машину на поміч з урядником руху п. Бекером, але й тота машина застрягла в снїгу. В виду того вислано третю машину з робітниками, але й тота замість видобути тамті застрягла також. Аж рано вислано 100 робітників, котрі відкопали всї три машини. Для подорожних, котрі в четвер перед північною виїхали були зі Львова до Стрия, Дрогобича і Борислава, мала ся пригода дуже немилі наслідки. В наслідок того, що 3 машини застрягли на однїй колїї, треба було задержати поїзд на стациї Більче-Волиця від 1 год. в ночи аж до вчера до 10 год. рано. Подорожні, котрих було около 40, полягали були у ваґонах, огріваних парою з льокомотиви і спали. Аж рано заворушило ся, коли голодні подорожні кинули ся до однїсенької коршми, в котрій крім сухого хлїба, не можна було нічого дістати. По розкопаню шляху забрав тих подорожних до Стрия передполудневий поїзд зі Львова.

— **Небезпечний вломник.** З Черновець доносять: Поліция зловила в суботу шлюсаря Альберта Ільницкого в хвили, коли брав ся розбивати замки до закристиї рускої церкви. По кількох днях Ільницкий признав ся до того, що хотів ограбити церков, а притім і сказав, що був свого часу спільником ославлених вломників Папакости і Аффендакіса і що сам вломив ся до палати кн. Естергазого на Угорщинї, де обловив ся значно.

— **Характеристичну історию** про померлого шаха перского з послїдних часів розповідають анґлїйскі газети. Коли шах почав був недомагати, порадив єму єго анґлїйский прибочний лїкар др. Ліндлї, щоби він не їв сидячи вохідним звичаєм на земли з підогненими під себе ногами, бо то шкодить травленю; щоби міг лїпше травити, повинен сидіти за столом на порядним кріслї. Шахови не сподобала ся тота рада, але що він постановив був собі робити все, що лїкар прикаже, то першого дня зробив все так, як лїкар приказав. На другий день закликали дра Ліндлея до шаха як раз підчас обіду; він лиш кинув оком і пізнав зараз, що стіл і крісло за ніч зробили ся якісь низші. На другий були они ще низші і так що дня, аж наконець шестого дня двірский столяр скінчив свою роботу і пообрізував зовсім ноги від стола і крісла. Музаффер-Еддін сидів знову на земли; перед ним лежав лиш верх стола а поза ним лиш опирало від крісла.

Шах Музаффер-Еддін не дбав зовсїм про свій поверховний вигляд. На раду державну приходив в своїм звичайнім витертім одіню та ходив по сали в клапаючих патинках. Єго перша жінка жалувала ся часто на то і дорікала єму тим, що він не миє ся а то стало ся причиною, що він опісля розвів ся з нею.

Шах присьвячував шість годин справам державним, диктував листи і казав відчитувати собі депеші. Відтак снїдав. Всї страви для него треба було дуже строго контролювати. Надзір над кухнею мав один з князів з королївского роду і був за все одвічальний. Кождий полумисок з кухнї висилано до палати запечатаний а печатку розломлювано в очах шаха. Ще давнїйшими часами їв він завсїгди на земли як кождий Перс, а замість стола стелено єму під тарелї лиш кусень якогось замащеного каруну; але від коли набрав ся трохи европейскої культури, сідав собі при їдженю на матерац, а перед ним стояв столичок може на стопу високий. Пізнїйше переконано єго, що то красше застелювати стіл білим обрусом. Звичайно подавано на обід яких 50 або 60 страв, але шах їв лиш дві, три: найлїпше смакували єму товстий риж і курята. На перскім дворі ще й нинї не знають нї вилок нї ножів; шах їв пальцями і товстий риж і баранину і овочі. В противности до свого батька, котрий запивав ся і що дня вечером випивав по кілька фляшок вина, не пив Музаффер-Еддін нїчого. Не мав також більше лиш 60 жінок в своїм гаремі, котрі привели єму 4 синів і 23 доньок, підчас коли по смерти єго батька, як звістно, остало ся 1720 жінок в сераймо.

— **Намірене самоубийство.** В реальности при ул. Жовківскій ч. 76 скочила вчера в намірі самоубийчім з ґанку II. поверха на брук подвіря кільканайцятилїтна жидівочка незнаного назвища і потовкла ся так сильно, що ледви ще живу відвезено єї до шпиталю. Причина самоубийства незвістна.

† **Померли:** Наталія з Ільницких Вальчик, учителька в Тучапах, пов. Яворів, упокоїла ся в 31 році житя, дня 7 с. м. по короткій тяжкій недузї, полишаючи мужа і малу донечку. Покійна була щирою патріоткою-Русинкою, членом Тов. педаґоґічного і Взаїмної помочи гал. і бук. учит. В заводі учительскім працювала десятий рік. — В Сан Ремо помер на грудну недугу звістний у Львові журналїст, сотрудник деяких польских ґазет і редактор ґазети „Dzień“, Йосиф Борнштайн, з походженя жид, родом з Варшави.

Телєґрами.

Відень 12 січня. Комісия буджетова палати послів ухвалила на нинїшнім засїданю перейти до порядку дневного над предложенєм правительства в справі одноразового датку для урядників державних і служби, а приняла предложенє правительства в справі упрaвильненя платнї урядників з силою обовязуючою від 1 цьвітня с. р., за чим заявив ся також міністер скарбу Коритовский.

Петербург 12 січня. (П. Аґ.). Новий шах перский Могамед-Алї повідомив царя телєґрафічно о смерти свого вітця Мусаффер-Еддіна. Цар вислав на то телєґраму з виразами сочувства і бажанєм довгого а щасливого правлїня як також надії дальшої тїсної дружби, яка вяже Росию з Персиєю. Відтак міністер справ заграничних висказав перскому заступникови дипльоматичному в Петербурзї сочувство царского правительства.

Петербург 12 січня. Як зачувати, в найблизшім часї має послїдувати іменоване теперішного начальника міста Ростова, над Доном, ґен.-майора Драчевского начальником міста Петербурга.

Льондон 12 січня. „Daily Telegraph“ пише, що має основу висказати думку, що комісия для оборони держави на своїм послїднім засїданю орекла, що будова тунелю попід море в каналї Ляманш була би некористна для народної безпечности Анґлїї.

Петербург 12 січня. Ґен. Ренненкампф іменований комендантом III. корпуса.

Петербург 12 січня. Убийника ґен. Павлова повішено минувшої доби. — Обовязки головного прокуратора военного по убитім ґен. Павлові повірено ґен. Ґраймови.

Бряньск 12 січня. Поїзд особовий, котрий вирушив звідси в ночи, спав з насипу. Число жертв доси незнане, на всякий случай не мале.

Гаґа 12 січня. Після урядового донесеня з Ачін на Суматрі згинуло внаслідок повени на полудневім побережу острова Сімалюр 40 людий а на однім із сусїдних острівців 300 людий.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 11 січня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·70 до 7·90; жито 5·90 до 6·10; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 6·30 до 6·60; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 5·70 до 5·90; бобик 6·— до 6·25; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 21 — до 24·—.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Ґадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).